

тимий бъше проводен въ заточениe отъ турцитѣ; търновската патріаршия остана безъ глава и за това нѣмаше кой да й брами правдинитѣ, а гръцката патріаршия са въсползува отъ това нещастie за Българската черкова и я присвои подъ своя власть. Какъ е станало това нѣщо — не са знае; знае са само, че търновската патріаршия бъше затворена и сичкитѣ български епархii бѣхj подчинени подъ Цариградския патріархъ. Гръцитѣ прѣдъ завоевателитѣ — Турци спечелихj за патріархъти си такава власть надъ православнитѣ черкови въ турската империя, каквато власть тѣ нѣмахj и при самитѣ гръцки императори. Като са основаваше на тъзи си власть, гръцкия патріархъ, подиръ заточението на патріархъти Евтимия, нарече търновската патріаршия митрополия и въ 1394 год. са распореждаше съ нея, като съ своя епархia. Въ тъзи година търновската патріаршия нѣмаше пастиръ и гръцкия патріархъ писа на молдовлахийския митрополитъ Йеремия (той бъше гръкъ и бъше рѣкоположенъ за Молдовлахийски митрополитъ, но не бъше пріетъ отъ паствата си) да иде въ Търново и да сѣдне на митрополитския прѣстолъ и да има пълно право да управлява тъзи Святѣйша черкова (т. е. Българската) и да священодѣйствува. Въ 1395 год. Йеремия вече бъше въ Търново и управляваше търновската патріаршия като за Цариградска митрополия. А въ 1402 год. Търновския митрополитъ бъше напълно подчиненъ на Цариградската патріаршия. И тъй Търновската патріаршия бъше унищожена въ последниятѣ години на 14 столѣtie съвсѣмъ неканонически и незаконно отъ гръцкия патріархъ.

Подиръ унищожаванието на търновската патріаршия, на място самата патріаршия въ Търново бъше основанъ митрополитски окръгъ, на който бѣхj подчинени нѣколко отъ бывшите митрополии отъ бывшата патріаршия, като епископии. Този митрополитски окръгъ бъше подчиненъ на единъ митрополитъ, който живѣше въ Търново и припознаваше